

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/293/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225731
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3112225731.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, práv. zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava o zaplatenie 175,-Eur a iné s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti žalovanej zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 175€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 221,28€ z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu K.. Uviedol, že Okresný súd K. ako exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, žalobcom zvoleným exekútorom vo veci dlžníka (povinného) F. O., pod sp. zn. súdneho exekútora Ex 1555/2006. Žalobca sa počas exekúcie domáhal zmeny exekútora a súd však v zákonnej procesnej lehote 30 dní od podania tohto návrhu o zmene exekútora nerozhodol postupom podľa ust. § 44 (ods.7,8) Exekučného poriadku platného v čase podania návrhu napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Žalobca požadoval náhradu majetkovej škody, ktorá mu tým vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom; ktoré vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70€, za udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40€ a za administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50€ a na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, poštovných a telekomunikačných výdajov vo výške 15€, spolu 175€. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požadoval z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažoval za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry: a) k zániku povinného, b) k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c) k insolvencii povinného. Žalobca pristúpil k podaniu návrhu na zmenu exekútora potom, čo stratil dôveru k pôvodnému exekútorovi pre neefektívne a neúčinné postupy pri vymáhaní jeho pohľadávky a keďže exekučný súd zostal nečinný, musel obdobie nečinnosti prekryvať žalobca svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a zabezpečenia usmerňovania exekútora a ďalších účastných orgánov. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy

spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním súd došlo k zániku plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, strate zisku a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Žalobca si uplatňoval primeranú náhradu nemajetkovej ujmy podľa doterajších rozhodnutí Ústavného súdu SR v priemernej výške 663,88€ za rok, čo je 55,32€ za mesiac. V prejednávanej veci žiadal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 221,28€ (663,88€ za rok : 12 = 55,32€ mesačne). Žalobca podľa 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania žaloby žalovaná pozitívne nereagovala. Žiadal aj náhradu trov konania.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že žaloba je zmätočná, vykazuje viaceré nedostatky, napr. chýbajúce údaje spisových značiek konkrétnych exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje; ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca označil časť dôkazov, odkázal na exekučný spis, ale v skutočnosti celé dôkazné bremeno preniesol na žalovanú. Tvrdenia žalobcu, že nevedel uviesť spisovú značku exekučného konania označila žalovaná za zavádzajúce, nakoľko žalobca bol v konkrétnych exekučných konaniach oprávnenou osobou. Žalobca neuviedol jasne ani titul potrebný pre uplatnenie náhrady škody a žiadosť o informáciu o stave konania nemožno považovať za relevantný prostriedok nápravy prietáhov v súdnom konaní. Všeobecný súd ani nie je oprávnený konštatovať vznik prietáhov v konaní. Žalobca nesplnil ani podmienku stanovenú v ust. § 15 ods.1 zák.č. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu, nakoľko žalobu podal predčasne, ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty potrebnej na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, škodu riadne neprekázal dôkazmi a prvé žiadosti boli žalovanej doručené dňa 23.4.2012. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote žalovaná uviedla, že predpokladom na zmenu exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v ktorej musí byť uvedené, ktorý súdny exekútor pôvodného exekútora nahradí. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov exekúcie (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora súd rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby šlo o zastavenie exekúcie u pôvodného exekútora) a na zaslanie príslušného exekučného spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ust. § 44 ods.9 Exekučného poriadku; teda súd rozhodne o zmene exekútora a vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Žalovaná pripustila, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd prekročiť zákonom stanovenú 30-dňovú lehotu na zmenu exekútora od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný exekútor neposkytol súdu plnú súčinnosť; v takýchto prípadoch nemohol exekučný súd objektívne dodržať zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie o zmene exekútora tak, aby zároveň rozhodol v tejto lehote aj o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne postúpil spis novému exekútorovi. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch oprávneného na zmenu exekútora, žalobcovi nič nebránilo domáhať sa nápravy formou sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa ust. § 3 ods.7 v spojení s § 62 a nasl. zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Vzhľadom na povahu úkonu a zákonom stanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu ako i nevyhnutnosť vykonať spolu s rozhodnutím aj iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora + vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, teda za nesprávny úradný postup. Žalovaná poukázala na ust. § 44 ods.8,9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času o rozhodnutí súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. Pokiaľ ide o existenciu prietáhov v konaní, treba vychádzať z ust. § 9 ods.2 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zák.č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, že súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nárokov na náhradu škody vychádzať z existencie prietáhov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa

rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V danom prípade efektívnosť súdneho konania je oprávnený preskúmať len Ústavný súd SR a nie všeobecné súdy, pretože v inak by došlo k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, pokiaľ by všeobecné súdy preskúmavali postup iných všeobecných súdov. Súd by v tomto prípade mohol vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní, ak by boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR. Žalovaná ďalej vzniesla námietku premlčania u všetkých nárokov, pri ktorých k uplatneniu náhrady škody, spočívajúcej v tom, že exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora v 30- dňovej zákonnej lehote, ktorá uplynula po 3 rokoch od momentu uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred 23.4.2009 (teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody). Žalobca sa domáhal náhrady materiálnej škody 175€, pričom tieto nároky považuje žalovaná za hypotetické a nepreukázané. Žalobca si náklady vyčíslil na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych, funkčných a mzdových výdajoch, výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, správu pohľadávok pomocou informačného systému, poštovné a publikačné výdaje a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o zmenu exekútora a rozhodnutím o nej. Žalobca nepreukázal, či uplatnené nároky predstavujú skutočnú škodu (zmenšenie majetku poškodeného)alebo ušlý zisk (nerozmnoženie majetku poškodeného v dôsledku vzniku škodovej udalosti). Žalovaná poukázala na to, že žalobca poskytuje spotrebiteľské úvery a ku svojej činnosti nepochybne potrebuje aj využívať informačný systém na správu pohľadávok s tým spojených a tento systém musel využívať aj v inom rozsahu, než v rámci existencie domnelých prieťahov v konaní, pričom požadovať paušálne sumy za veľmi všeobecne uvedené činnosti možno označiť za účelové. Žalovaná uviedla, že v konaní v konečnom dôsledku neboli preukázané základné zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. a to nepreukázanie nesprávneho úradného postupu v súvislosti s činnosťou súdu, existencie konkrétnej škody, príčinnej súvislosti medzi úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Súd rozsudkom č.k. 14C/293/2012-36 zo dňa 17.7.2013 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd K. uznesením č.k. 5Co/257/2013 -60 zo dňa 7.7.2014 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd tvrdil, že postupom podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. v nadväznosti na § 200ea O.s.p. formou verejného vyhlásenia rozsudku bola žalobcovi odňatá možnosť konania pred súdom, lebo tento nemohol na pojednávaní reagovať na rozpory v ním tvrdenom skutkovom stave uvedenom v návrhu a stave zistenom z exekučného spisu, ktoré sa preukázali ako zásadne odlišné. Súd prvého stupňa neoboznámil účastníkov s tým, že vo veci vykonal dôkaz pripojením exekučného spisu a účastníkov nepoučil podľa ust. § 120 ods.4 O.s.p..

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli riadne a včas predvolaní. Neúčast' ospravedlnila len žalovaná, ktorá žiadala vec prejednať a rozhodnúť v jej neprítomnosti. Žalobca žiadal pojednávanie zrušiť, z dôvodu opätovne vznesenej námietky zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne a domáhal sa prerušenia konania z dôvodu prebiehajúcich iných sporov, v ktorých sa podľa jeho názoru riešia otázky, ktoré majú význam pre priebeh tohto konania. Súd tieto dôvody neuznal za relevantné pre prerušenie konania, pričom na námietku zaujatosti sudkyne totožného obsahu, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté neprihliadol a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodol samostatným uznesením. Preto súd vec prejednal a rozhodol podľa ust. § 101 ods.2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov, týchto pred vynesení rozsudku vo veci samej riadne poučil o povinnosti navrhnúť a označiť dôkazy podľa § 120 ods.4 O.s.p. a pri rozhodnutí prihliadol na obsah spisu a zohľadnil všetky účastníkmi predložené, navrhnuté a vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu, vyjadrenia žalovanej k žalobe , návrhov na prerušenie konania, spisu tunajšieho súdu 59Er/2146/2006 a zistil tento skutkový stav veci:

Súdny exekútor P. M. V. so sídlom v Z. F. nad V. podala dňa 29.09.2006 na Okresný súd K. žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. B. (žalobcu) proti povinnému F. O., bytom Z. L., J. A. č. XXX/XX pre vymoženie sumy 1.568,08€ s príslušenstvom. Veci bola pridelená spisová značka 59Er/2146/2006 a súd dňa 20.03.2007 poverením č. 5309 *027315 exekútora poveril vykonaním exekúcie. Dňa 04.10.2010 oprávnený - žalobca požiadal súd o zmenu

exekútora na JUDr. Rudolfa Krutého a súd uznesením č. k. 59Er/2146/2006-23 zo dňa 25.1.2011 jeho návrhu vyhovel.

Od podania žiadosti o zmenu exekútora 04.10.2010 do vydania rozhodnutia o jeho zmene dňa 25.01.2011 exekučným súdom uplynula doba 112 dní, a po odpočítaní 30-dňovej zákonnej lehoty doba 82 dní.

Podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti (t.j. od 31.05.2010 do 31.05.2011) oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zák. č. 514/2003 Z.z.o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá cit.zák.za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods.2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (účinný od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z.o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. (účinného do 31.12.2012) o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1, 2, 3 cit zák. (1) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3)Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. (účinného do 31.12.2012) o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu

škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa citovaných ustanovení sa žalobca domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nedodržaní 30 - dňovej zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora od podania návrhu. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že exekučný súd rozhodol o predmetnom návrhu poverením žalobcom zvoleného exekútora po 82 dňoch po uplynutí 30-dňovej zákonnej lehoty od podania návrhu.

Žalobca sa domáhal náhrady skutočnej škody vo výške 175€, spočívajúcej v nákladoch na správu pohľadávky a v nákladoch na urgencie a zisťovanie stavu konania. Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom výšku skutočných nákladov, ktoré mu vznikli za 82 dní, nepredložil žiadne urgencie, ktoré boli súdu zaslané a dôkazy o vynaložení sumy 15€ na poštovné a telekomunikačné výdavky. Neboli preukázané žiadne žalobcom tvrdené a údajne vyvíjané aktivity žalobcu po túto dobu zamerané na udržanie bonity pohľadávky a zabezpečovanie usmerňovania exekútora. V danom prípade nebola splnená zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikročiť k vymáhaniu dlhu formou exekúcie. Pohľadávku povinného by žalobca zrejme spravoval až dovtedy, kým by nedošlo k jej vymoženiu, alebo k zastaveniu exekúcie pre nemajetnosť dlžníka. Pokiaľ nebolo rozhodnuté o zmene exekútora, bol povinný pohľadávku vymáhať pôvodný exekútor. Z týchto dôvodov súd žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú, lebo vznik škody nebol preukázaný. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, táto nebola dôvodná, nakoľko premlčacia doba je 3-ročná a plynie odvtedy, ako sa mohlo právo vykonať prvý raz. Dňa 04.10.2010 oprávnený - žalobca požiadal súd o zmenu exekútora na JUDr. Rudolfa Krutého a súd uznesením č. k. 59Er/2146/2006-23 zo dňa 25.1.2011 jeho návrhu vyhovel. Keďže lehota na zmenu exekútora bola 30 dní, táto uplynula dňa 4.11.2010 a od 5.11.2010 bežala 3 -ročná premlčacia doba (ktorá sa skončila 5.11.2013) kedy mohol žalobca uplatniť nárok na náhradu škody na súde a žaloba bola podaná dňa 27.9.2012, teda včas. Pokiaľ ide o posúdenie nesprávneho úradného postupu Okresného súdu K. v danej veci, ktoré by malo spočívať všeobecne v zbytočných prieťahoch pri rozhodovaní o predmetnej žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia je potrebné poukázať na to, že všeobecný súd môže pristúpiť priznávaniu náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2000 Z. z. až v prípade, ak o existencii prieťahov už bolo rozhodnuté oprávneným orgánom. V dotknutej veci neboli žiadnym z príslušných orgánov konštatované prieťahy v konaní (napríklad v dôsledku sťažnosti žalobcu na prieťahy, v dôsledku žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v dôsledku rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní sudcu, prípade rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, v ktorých by bolo konštatované, že sa porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov), pričom všeobecný súd v konaní o náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom nie je orgánom kompetentným pre vyslovenie takéhoto záveru. Ako na to poukazuje dôvodová späva k novele § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. účinnnej od 1.1.2013, pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo na prerokovanie veci bezzbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa (krajské súdy, Najvyšší súd SR). V prípade, ak by sa zbytočných prieťahov dopustil napr. Najvyšší súd SR jeho postup by mal byť preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné a len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní sú oprávnené iba zákonom zmocnené orgány. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že zákonodarcovia možnosť súdu vychádzať len z takýchto podkladov v konaní o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, výslovne zakotvil v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. až s účinnosťou od 1.1.2013.

Z priebehu exekučného konania je zrejmé, že žalobca by ani pri včasom vydaní rozhodnutia o zmene exekútora nebol pri vymáhaní pohľadávky dosiahol jej urýchlené vymoženie. V konaní nebolo preukázané, že by povinný subjekt zanikol, resp. by došlo k strate kontaktu s ním alebo jeho nemajetnosti v dôsledku oneskoreného rozhodnutia o zmene exekútora, pretože pôvodne poverený exekútor mohol naďalej v exekúcii povinného pokračovať. Pohľadávka sa vymáhala od 5.10.2006 a do

rozhodnutia súdu o zmene exekútora nebola vymožená pre insolvenčiu dlžníka a nie pre oneskorené súdne rozhodnutie. Preto súd zamietol žalobu aj v časti náhrady nemajetkovej ujmy.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, bolo preukázané, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci došlo k porušeniu zákona oneskoreným rozhodnutím o zmene exekútora. Avšak súd jeho toho názoru, že vzhľadom na dobu omeškania stačí iba samotné konštatovanie porušenia práva a nie sú dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej v peniazoch s prihliadnutím na dôvody uvedené v § 17 ods. 3 cit.zák.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).